

In dankbare herinnering aan

WILLEM HENDRIK JOZEF LINNEMEIJER
echtgenoot van
TRUDY SCHUURMAN

Hij werd geboren op 13 april 1912 in Losser en is, na een liefdevolle verzorging in het verpleeghuis "Oldenhove" te Losser, overleden op 25 januari 1993. Op 29 januari was de uitvaart in de Plechelmusbasiliek te Oldenzaal, waarna de crematie volgde in het crematorium "Enschede" te Usselo.

*Huil niet om mij,
ik heb mijn doel bereikt.
"Waar kan een gelovig mens
ten slotte beter zijn
en veiliger geborgen
dan in die eeuwigheid
van vrede, liefde, God."*

Willem Linnemeijer groeide op als één na jongste in een groot gezin. Reeds op 5 jarige leeftijd moest hij zijn vader verliezen. Waar de oudste kinderen hun moeder moesten helpen, kneep Willem er het liefste tussenuit, drukdoende met allerlei kwajongensstreken.

De school was niet zo aan hem besteed en op 13 jarige leeftijd stapte hij op de transportfiets om brood te bezorgen. Zo heeft hij de krentewegge bezorgd bij de fam. Schuurman, toen daar dochter Trudy - zijn latere

bruid - geboren werd.

In 1936 waagde Willem de grote stap, hij kocht de Oldenzaalse koekfabriek en werd eigen baas.

Naast keihard werken, eerst alleen en later met zijn vrouw bleef Willem intens van het leven genieten.

Uitgaan met de "ploeg van licht en donker" en de voetbal van Quick '20 waren zijn lust en zijn leven.

Pas na de geboorte van zijn enige dochter Marlène, werd het uitgaansleven op een lager pitje gezet, maar Willem bleef in voor een geintje. Wie kent niet de verhalen van de levende muis, het rode en het groene schaap en de felgekleurde "Afrikaanse" hennen. En ik denk dat menigeen glimlachend terug denkt aan de feestjes waarop Willem zong over "Waar zijn ze nou, die 25 gulden".

Naast hard werken en intens genieten heeft ook het geloof een grote rol in zijn leven gespeeld. Het was zijn houvast toen zijn gezondheid hem in de steek liet.

Hij heeft zijn schoonzoon leren kennen en zijn kleinkinderen Monique en Maarten zien opgroeien, tot ook zijn geestelijke gezondheid het af liet weten.

Terug kijkend op zijn leven, zou hij nu zeker gezegd hebben: Ik heb een goed leven gehad, ik bedank "miene vrouw en kind en alle andere leu" voor wat zij voor mij betekend hebben.

Wij bedanken eenieder voor de belangstelling bij het overlijden van mijn man, onze vader en opa.

Trudy, Marlène, Dick,
Monique en Maarten.